

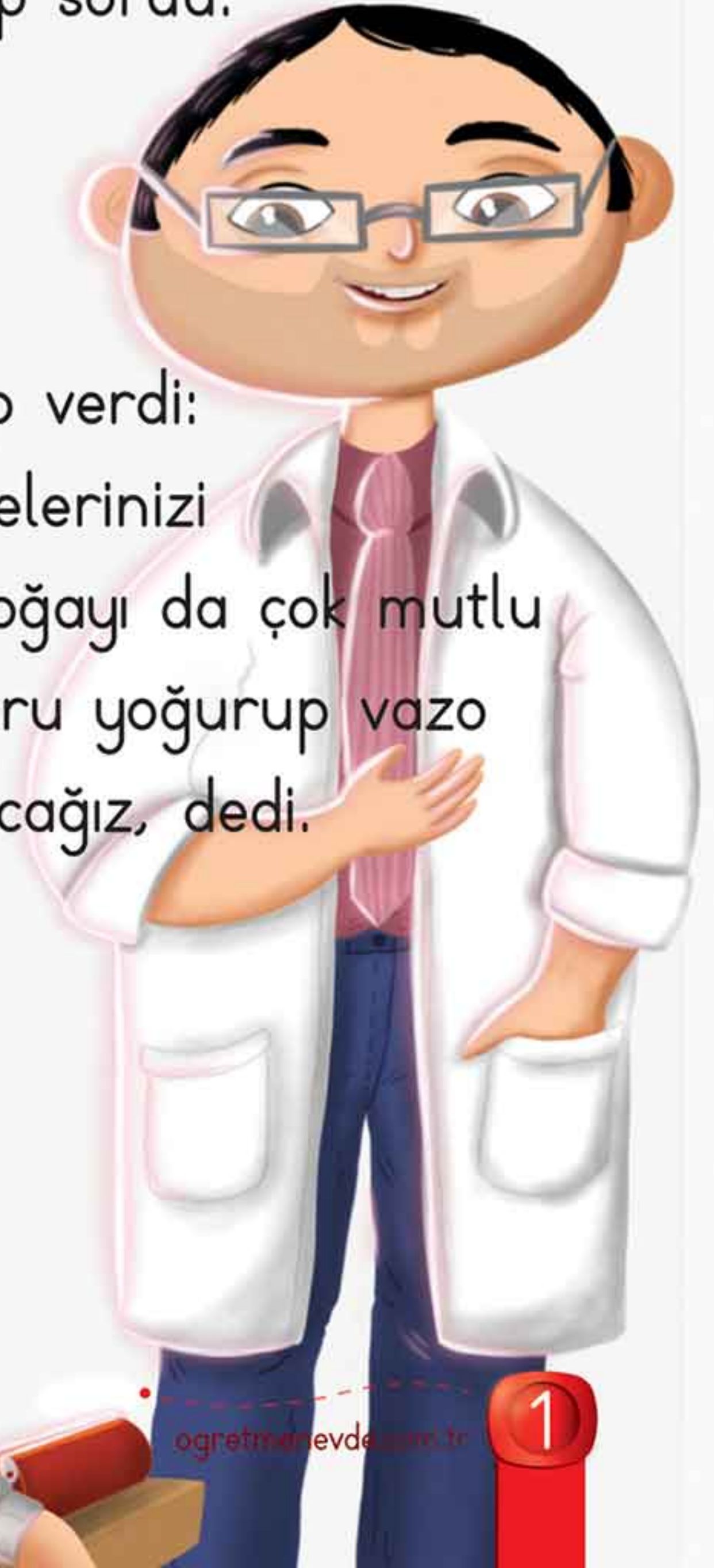
KAĞITTAN HAMUR

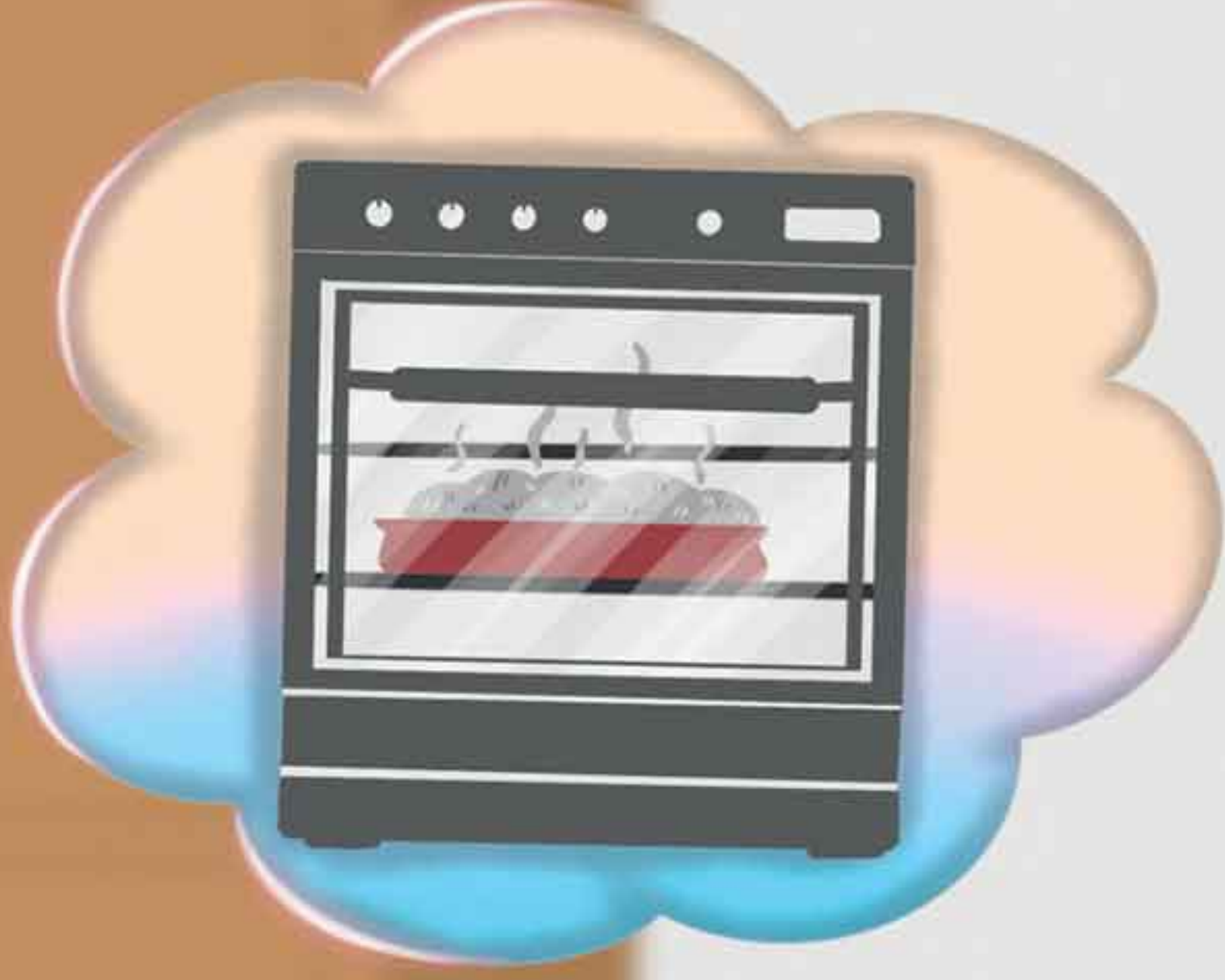
Öğretmenleri, anneler günü için hem üretici hem de çevreci olacakları bir etkinlik yapacaklarını anlatıyordu. Bensu, dayanamayıp sordu:

-Nasıl yani öğretmenim?

Öğretmeni gülümseyerek cevap verdi:

-Hediyeniz annelerinizi sevindireceği gibi doğayı da çok mutlu edecek. Kâğıt hamuru yoğurup vazo yapacağız, dedi.

Bensu, kağıt hamurunu ilk defa duyuyordu. Nasıl yapılacağını çok merak etmişti. Hangi malzemeler kullanılırdı? Kâğıt hamuru pişirilir miydi? Kâğıt hamuru yenir miydi? Aklında bir sürü soru oluşmuştu. Tam bu sırada öğretmeni, nasıl yapacaklarını anlatmaya başladı.

Kâğıdın geri dönüşümü için sınıflarında atık kâğıt kumbaraları vardı. Biriktirdikleri kullanılmış kağıtları küçük küçük keseceklerdi. Sonra plastik şişelere koyacaklardı. Daha sonra evlerine götürüp büyüklerinden yardım alarak yumuşayınca kadar kaynatacaklardı.

Kağıtları yumuşadıktan sonra, sıkıp başka kaba alacaklardı. Daha sonra da küçük parçalara ayıracaklardı. Tüm sınıf aşama aşama yapacaklarını dinlerken Bensu söz istedi:

–Öğretmenim, hamur için un gerekmez mi? Nasıl hamur olacak anlamadım.

Öğretmeni Bensu’ya cevap verdi:

–Yumuşamış kağıtların üzerine nişasta ve ağaç tutkalı ekleyip iyice yoğuracağız.

Bunun üzerine

sınıfın en dikkatlilerinden olan Mustafa:

-Nişastayla mama yapılır. Bizde
kâğıt maması yapmış oluruz.

Sınıfta herkes gülmeye başladı.
Öğretmenleri de gülümseyerek “Ah
Siz yok musunuz?”
dedi.

Ağaç tutkalı, marangozların
kullandığı bir tür yapıştırıcıydı.
Babası marangoz olan Meliha, parmak
kaldırarak söz istedi:

-Babamın atölyesinde var,
kurduğunda beyaz oluyor. Çok
sağlam yapıyor.

Öğretmeni,

-İşte bu yüzden ağaç tutkalını
kullanacağız, dedi.

Tüm sınıf kâğıt hamurunun
nasıl yapılacağını anlamıştı. Artık
kolları sıvamanın vakti gelmişti.

Öğretmenleri, sınıfta gruplar
oluşturdu. Öğrenciler,
kâğıtları küçük parçalar
halinde plastik şişelere
koydular. Herkesin şişesi
hazırdı. Bensu'yu
kullanılmış kâğıtları
değerlendirecek olmak
mutlu ediyordu.

Eve gidiş zili çalınca öğrenciler, öğretmenlerine, “İyi akşamlar öğretmenim.” diyerek sınıftan çıktılar. Bensu, eve gelmişti. Annesi onu, “Hoş geldin güzel kızım.” diyerek karşıladı. Elindeki şişeyi görünce merakla sordu:

-Bensu, bu nedir ?

Bensu, cevap vermeden önce düşündü.

Annesi, sürprizi bilmemeliydi.

-Kâğıdın geri dönüşümü için hamur yapacağız. Yumuşaması için de suda kaynatacağız.

Annesi gülümseyerek:

-Tamamdır, farklı bir
etkinlikmiş, dedi.
Bensu, elini yüzünü yıkadı.
Üzerini değiştirip salona
geçti.

Evlerine misafir gelmişti.

Misafirleri görünce onlara, “Hoş geldiniz.” dedi. Annesinin misafirler için hazırladığı yiyeceklerden yedi ve odasına geçti. Misafirler evlerine döndükten sonra annesi mutfağı toparlamaya başladı. Bensu, annesine bulaşıkları makineye yerleştirmesinde

yardım etti. İşleri bitince kağıtları yumuşayınca kadar kaynattılar.

Her akşam yemeğinden sonra, okulda neler yaptıkları konuşulurdu. Ablası, okulda gününün nasıl geçtiğini anlattı. Bensu da okulda neler yaptıklarını anlattı. Babası:

-Kâğıt hamuruyla neler yapacaksınız, diye sordu.

Bensu:

-Kâğıttan kâğıt yapacaktık.

Babası:

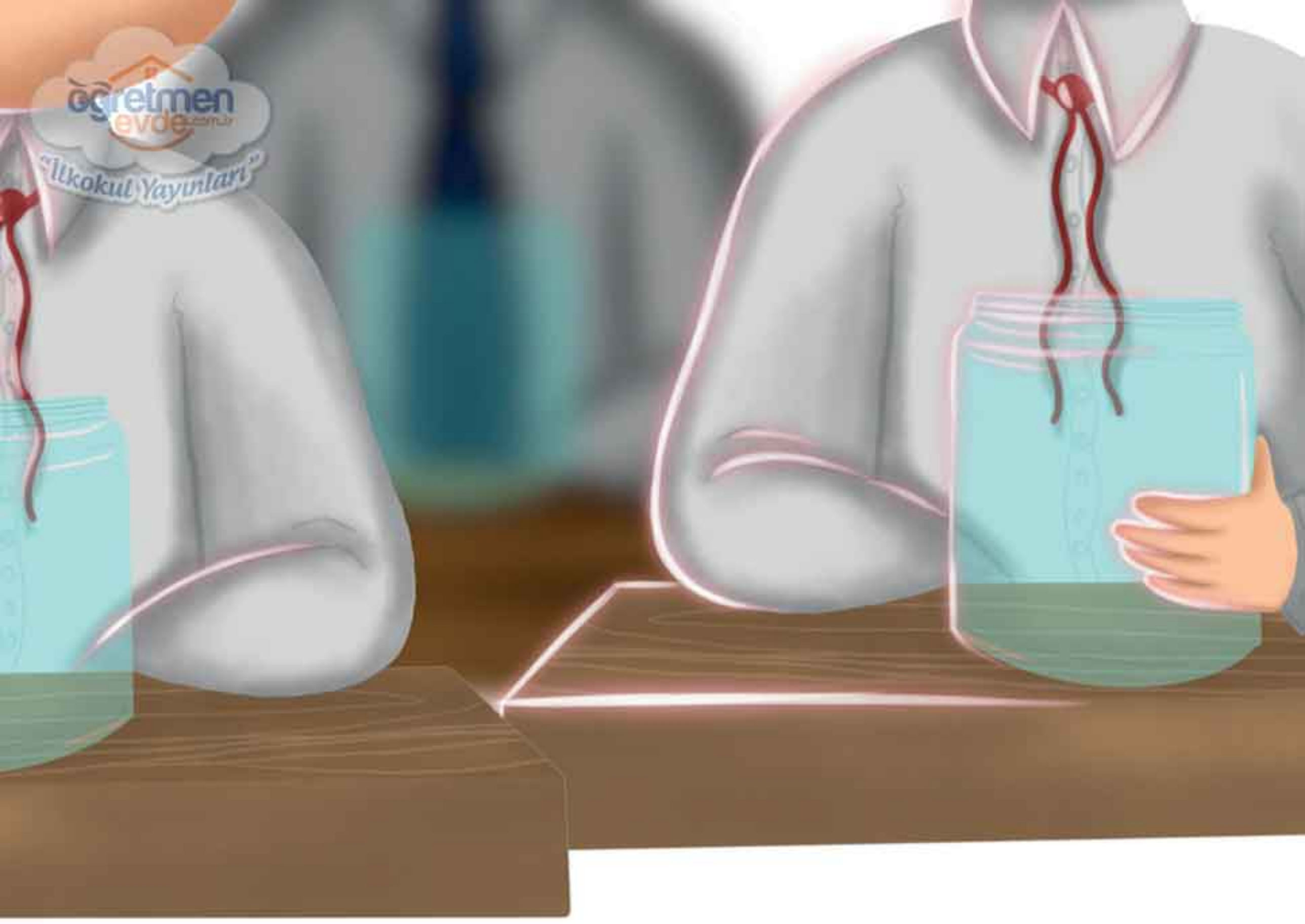
-Sonucu merak ediyorum.

Bensu, anneler günü için vazo yapacağını ağızından kaçırmaktan korkuyordu. Bu yüzden sadece, “Ben de.” demekle yetindi. Uyku saatleri gelmişti. Ablasıyla birlikte anne ve babalarına iyi geceler dilediler.

Yatmadan önce dişlerini fırçaladılar.

Odalarına geçip uyuyana kadar kitap okudular.

Bensu'nun sabırsızlıkla beklediği o an gelmişti. Öğretmenleri sınıfa girmişti. Herkesin hazır olduğunu gördü. İsteddiği küçük cam kavanozlar getirilmişti. Öğretmenleri, sınıfa getirdiği büyük leğenin içine yumuşatılmış kağıtları koydu. Üzerine ağaç tutkalını ve nişastayı ekledi.

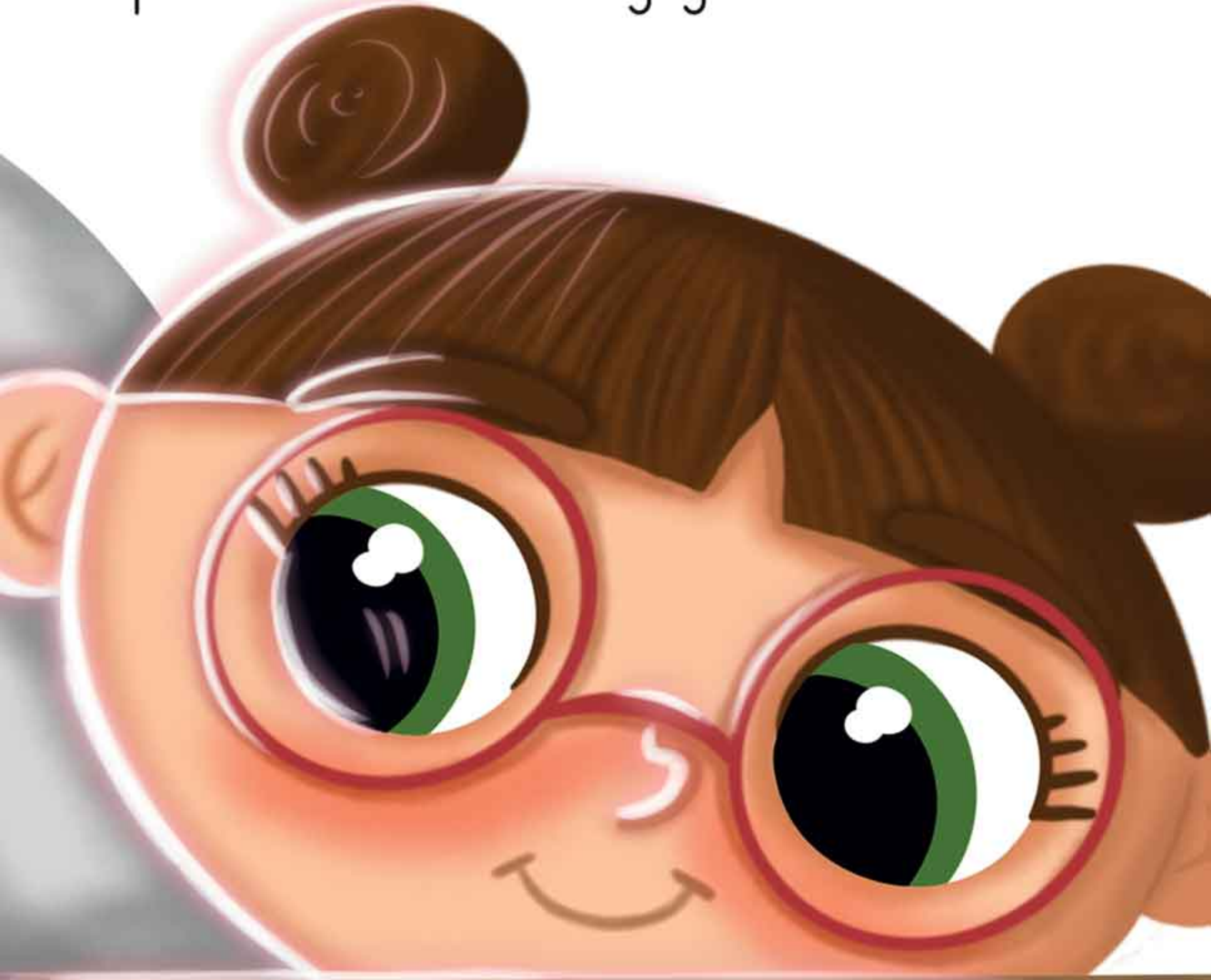
Herkesin gözü öğretmelerinin üzerindeydi. Öğretmenleri, plastik eldiven giyip karışımı iyice yoğurdu. Tüm sınıf şaşkınlık içindeydi. Kâğıttan hamur sonunda olmuştu.

Öğretmenleri herkese hamur ve plastik eldiven verdikten sonra,

–Şimdi birazcık daha siz yoğurun, dedi.

Yoğurma işi çok eğlenceliydi. Sıra hamuru kavanozların üzerinde tutturmaya gelmişti. Öğretmenleri,

kavanozları bir karton parçasının üzerine ters çevirip koymalarını istedi. Önce tabanına, sonra da yanlarına hamuru yapıştırdılar. Çalışmasını bitiren öğrenciler, kuruması için pencerenin önüne koyuyordu.

Aradan beş gün geçmişti ve kavanozlar iyice kurumuştu. Sıra kavanozları boyamaya gelmişti. Sulu boyayı çok az sulandırarak boyamaları gerekiyordu. Bensu, çalışmasını özenle bitirdi. Çok güzel olmuştu. Annesi çok beğenecekti. Öğretmenine:

-Sizi çok seviyorum, iyi ki böyle bir hediye hazırladık, dedi.

